

Kaiken maailman sarjakuvatuksia

Terry LaBan - Peter Snejbjerg: The Dreaming 1-3

DC/Vertigo 1996

Neil Gaimanin Sandman-lehti loppui numeroon 75, mutta Uneksunnan tarina ei ole vielä lopussa. Gaiman on antanut luomansa maailman muiden käsikirjoittajien käyttöön. Vertigon The Dreaming -lehdessä eri tekijät pääsevät kehittämään Gaimanin maailmaa - kylläkin ilman Sandman-hahmoa, joka jäänee ainakin sarjakuvissa Gaimanin yksityisomaisuudeksi. (Toisin kuin piakkoin ilmestyvässä The Sandman Book of Dreams -novelliantologiassa, jonka kirjoittajat näyttävät saaneen luvan käyttää Uniin herraa kertomuksissaan.)

The Dreamingin ensimmäisen, kolmen lehden mittaisen tarinan The Goldie Factor käsikirjoituksesta vastaa amerikkalainen Terry LaBan ja piirroksista tanskalainen Peter Snejbjerg. LaBan on itsekin tuttu sarjakuvapiirtäjänä: hänen sarjojaan on nähty mm.

Heavy Metalissa sekä miehen omissa lehdissä The Unsupervised Existence ja Cud. Snejbjerg taas on tuntemattomampi tekijä.

LaBan on osoittanut jo omissa sarjoissaan mytologioiden ja kansatieteen tunteutensa (Muktuk Wolfsbreath, The Hardboiled Shaman - tarinat, jotka yhdistävät chandlermaisen kerronnan suomalais-ugrilaisiin myytteihin, ovat tulkittoman hauskoja).

The Dreamingissa LaBan revittelee raamatullisilla hahmoilla ja tapahtumilla hykerryttävästi. Hän on poiminut Uneksuntaa kansoittavista hahmoista päähenkilökseen veljesparin Cain ja Aabel sekä jälkimmäisen lemmikin, pikku gargoilin nimeltä Goldie, joka yllättäen nousee tarinan avainhenkilöksi. Syntiinlankoksesta on perimmältään kyse, joten mukana ovat myös vanha kiusaaja Käärme, Eeva ja hykerryttävän tömpelöimäinen Aatami.

Labanin ote on mustan

huumorin sävyttämä ja Gaimania hieman kepeämpi. On hienoa, että LaBan murtautuu vaihtoehtoghetosta isolle kustantamolle ja suuremman yleisön tietoon. Myös DC:lle uusien käsikirjoittajien käyttäminen on kuin tuulahdus raitista ilmaa. Kun Snejbergin piirroslätkä vielä istuu lievästä kliinisyystään huolimatta hyvin LaBanin tarinaan, parempaa aloitusta The Dreaming -sarjalta ei saata kuvitella.

Nähtäväksi jää, miten LaBan onnistuu Vertigo/Veritelle (Aivan, DC:n alamerkin alamerkit!) kirjoittamassaan The Unseen Hand -trilleritarinassa.

Engelsmannit Peter Hogan ja Steve Parkhouse jatkavat The Dreamingia neliosaisella kertomuksella The Lost Boy, joka ei ainakaan alusta päätellen vedä vertoja LaBanin riemukkaalle mielikuvitukselle.

Jukka Heiskanen

Matt Feazell:

Ert!

Not Available Comics

Caliber Press 1995

Sarjainfon (ja Terry LaBanin) kaveri Matt Feazell on amerikkalaisen minisarjakuvan guru, joka toimii marginaalissa vaihtoehtokustantamisenkin mitta-putulla. Hänen sarjakuvansa ovat kooltaan pikkuruisia omakustanteita, ja hänen valitsemansa piirrostyylit istuu niihin erinomaisesti: hän raappustaa pelkistettyjä tikkuukkoja, jotka ovat vallan ilmeikkäitä ja hauskoja.

Feazell on oikeasti varsin hyvä piirtäjä, vaikka sarjojen yksinkertaisuus saattaa hämää luulemaan toisin. Loppujen lopuksi ei ole mitään väliä sillä, osako

piirtää oikean näköisen perspektiivin tai anatomian oppikirjan mukaisen ihmisen - Fezellin tarinoihin tikku-ukkotyyli sopii kuin nenä päähän.

Ert!-kokoelma esittelee Fezellin sarjakuvia A5-kokoon suurennettuina 80-luvun lopulta 90-luvun puoliväliin. Jutut ovat yleensä sivun mittaisia, mutta muutama pitempikin tarina mahtuu mukaan.

Fezellilla on tarkka silmä arkipäivän inhimillisten hoo-pouksien suhteen. Hän on mainio satiirikko parhaiden amerikkalaisten perinteiden mukaisesti. Ilkeitä hänen sarjansa eivät kuitenkaan ole, vaan pikemminkin ymmärtäviä ja sympaattisia, vähän surumielisenkin oloisia. Henkilöhahmojen nimet kertovat paljon: The Amazing Cynicalman, Stupid Boy ja Caregirl muutamain mainitakseni.

On virkistävää lukea välillä sarjakuvia, joista puuttuu kaikkinaisen mahtipontisuus ja pullistelu. Fezellin minisarjakuvat ovat ihmisen kokoisia.

Matt Fezell valmistele parhaillaan moniosaista "minicomics graphic novelia" The Death of Antisocialman yhdessä Walt Lockleyn kanssa. Mielenkäntöistä nähdä, miten Fezellin tyyli kestätkö pirkässä kertomuksessa.

Jukka Heiskanen

